

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่งของการเรียนภาษาต่างประเทศ จุดมุ่งหมายของการอ่านทุกชนิด คือความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน ดังที่ Miles A. Tinker ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า

Comprehension is the ultimate goal of all reading. Only when there is clear understanding is there adequate apprehension of the concepts involved. And only then is there recall of meanings and organization of meanings that can be manipulated in the thought process according to the purpose of the reader. In other words, the main stress in teaching reading should be the development of adequate comprehension.

การอ่านให้เกิดความเข้าใจต้องเท่านั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ทางด้านภาษาและความรู้ทางด้านวัฒนธรรมของภาษาที่เรียน² ความรู้ทางด้านวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มีคุณประโยชน์ เพราะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจแนวความคิด ส่วนวนภาษา ความรู้สึกและภูมิหลังของผู้เขียนได้อย่างแจ่มแจ้ง ดังที่ Mary Finocchiaro ได้กล่าวว่า ภาษาเป็นภาพสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา³ ตัวอย่างเช่น เมื่อคนอเมริกันพูดถึง

¹Miles A. Tinker, Teaching Elementary Reading (New York : Appleton-Century-Crofts, 1952) , p. 15.

²Charles T. Scott, "Literature and the ESL Program," in Harold B. Allen (ed.) Teaching English as a Second Language (New York : McGraw - Hill Book Company, 1965), p.292.

³Mary Finocchiaro, Teaching English as a Second Language Revised and Enlarged (New York : Harper & Row, Publishers, 1966), p.448.

"The Indian Wars", "The Great Plains" และ "New York City"

ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศย่อมไม่สามารถเข้าใจความหมายทางวัฒนธรรมและความรู้สึกของผู้เขียนที่คือ 3 เรื่องนี้ได้โดยทันทีที่อ่าน นอกจากเขาจะได้เรียนรู้หัวข้อวัฒนธรรมเหล่านั้นแล้ว⁴

อย่างไรก็ตาม การสอนอ่านอังกฤษในประเทศไทยเท่าที่ปฏิบัติกันอยู่ในขณะนี้ ผู้สอนมิได้เห็นถึงความสำคัญของวัฒนธรรมอันเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการอ่าน และไม่เคยทดสอบความรู้ ความเข้าใจวัฒนธรรม แม้ว่าจะเป็นหัวข้อวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในข้อความที่ให้อ่านก็ตาม ในคานการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านได้มีผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลในการอ่าน เช่น Roy C. O'Donnel ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ⁵ แม้ยังไม่มีผู้ใดศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจวัฒนธรรมที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจเลย

เนื่องจากผู้วิจัยเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านอย่างแจ่มแจ้ง ประกอบกับยังไม่มีผู้ใดศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมกับความสามารถในการอ่านโดยตรง จึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ และสัมฤทธิ์ผลในการอ่าน ผู้วิจัยเลือกนิตปีที 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2514 เป็นประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เพราะผู้วิจัยเป็นผู้สอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในระดับนี้ และเชื่อว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนอ่านอังกฤษ ทั้งในสถาบันนี้และสถาบันอื่นซึ่งอยู่ระดับเดียวกัน

⁴J.R. Gladstone, "Language and Culture," English Language Teaching, 23 (January, 1969), pp. 114 - 119.

⁵Roy C. O'Donnel, "A Study of the Correlation between Awareness of Structural Relationships in English and Ability in Reading Comprehension," The Journal of Experimental Education, 31 (March, 1963), pp. 313 - 316.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาว่าความรู้อ่านเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษจะมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในการอ่านอังกฤษหรือไม่ เพียงใด หรือความรู้อ่านเข้าใจวัฒนธรรมไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเลย
2. เพื่อศึกษาว่านิสิตมีปัญหาทางวัฒนธรรมในด้านใดบ้าง

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยนี้ คือ

1. จะช่วยให้ผู้สอนภาษาอังกฤษทราบว่านิสิตมีความเข้าใจวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด
2. จะช่วยให้ผู้สอนภาษาอังกฤษปรับปรุงการสอนอ่านอังกฤษโดยจัดอุปสรรคในการอ่านอังกฤษอันเกิดจากความไม่เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ
3. จะช่วยให้ผู้สอนภาษาอังกฤษตระหนักถึงความสำคัญของวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านอังกฤษ และเลือกหนังสืออ่านอังกฤษที่เหมาะสมและเกิดประโยชน์แก่นิสิต
4. จะช่วยให้ผู้สอนภาษาอังกฤษพิจารณาสอนความรู้พื้นฐานทางด้านวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนภาษาอังกฤษในระบับนี้ด้วย

สมมติฐานของการวิจัย

ความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษและสัมฤทธิ์ผลในการอ่านอังกฤษของนิสิตปีที่ 1 ควรจะสัมพันธ์กัน

การตั้งสมมติฐานเช่นนี้ เนื่องจากความรู้ทางวัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการอ่าน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ จะวิจัยเฉพาะนิสิตปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2514
2. นิสิตที่เป็นประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตที่จบ ม.ศ. 5 แผนกวิทยาศาสตร์ และเป็นผู้ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษเบื้องต้น (อ.112)⁶
3. ขอบเขตของวัฒนธรรมในขอทดสอบความรู้ทางวัฒนธรรมกำหนดจากแบบเรียนตามหลักสูตร ม.ศ. 5 และแบบเรียนที่ใช้ในวิชาภาษาอังกฤษเบื้องต้น (อ.111 และ อ.112) ระหว่าง 3 ปีที่แล้วมานี้

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจมีข้อบกพร่องทำให้ผลการวิจัยผิดเพี้ยน (distort) ไปบ้างสาเหตุแห่งความบกพร่องนั้น ได้แก่การที่ผู้วิจัยไม่อาจทำการทดสอบนิสิตทั้งหมดพร้อมกันทีเดียวในการทดสอบข้อสอบแต่ละชุด ทั้งนี้เพราะเวลาและสถานที่ไม่อำนวย

ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย

คำต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จะมีความหมายดังต่อไปนี้

1. วัฒนธรรม หมายความว่า ระเบียบสังคมของชนกลุ่มหนึ่ง ประเทศหนึ่ง เป็นลักษณะประจำกลุ่มชนหรือชาติประเทศ เป็นเครื่องชี้ให้เห็นลักษณะที่แตกต่าง

⁶ภาควิชาภาษา คณะวิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำหนดหลักสูตรภาษาอังกฤษโดยในนิสิตปีที่ 1 ในทุกระดับเรียนวิชาภาษาอังกฤษเบื้องต้น 111 ในภาคต้นปีการศึกษา และเรียนวิชาภาษาอังกฤษเบื้องต้น 112 ในภาคปลายปีการศึกษา จากนั้นต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 211 ซึ่งเน้นหนักทางการเขียน รวมเป็นวิชาบังคับ 3 วิชา เมื่อนิสิตเรียนครบ 3 วิชาแล้วจึงจะมีสิทธิเลือกเรียนภาษาอังกฤษอีก 2 วิชา รวมทั้งหมดนิสิตต้องเรียนภาษาอังกฤษ 5 วิชา

จากชนกลุ่มอื่นหรือลักษณะที่เหมือนกับชนกลุ่มอื่น วัฒนธรรมคือสิ่งที่มนุษย์
สร้างสรรค์ขึ้น เช่นเดียวกับภาษา เพื่อเป็นเครื่องให้คนสามารถติดต่อกับผู้อื่น
ได้อย่างสะดวกราบรื่น และให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นด้วยความเข้าใจ
ใจอันดีต่อกัน?

2. ชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ หมายความว่า ถึงชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษา
ประจำชาติ ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่ประชาชนในประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา
แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ เป็นต้น
3. สัมฤทธิ์ผลในการอ่าน หมายความว่าถึงความสามารถที่จะอ่านข้อความจากแบบ
ทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในการวิจัยครั้งนี้ และเกิดความเข้าใจ
4. นิสิตปีที่ 1 หมายความว่าถึง นิสิตปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา
2514

การวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

การอ่านทำให้เกิดความเข้าใจเกิดจากองค์ประกอบทางภาษา คือโครงสร้าง-
ไวยากรณ์และคำศัพท์ รวมทั้งความรู้ทางวัฒนธรรม ได้มีการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านและ
องค์ประกอบทางภาษาอยู่บ้าง ดังนี้ คือ

Carlos Alfredo ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการอ่านของผู้ที่เรียนภาษา
อังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชาวสเปนที่เรียนที่ English
Language Institute จำนวน 30 คน การวิจัยเกี่ยวข้องกับวิธีที่ใช้ในการอ่านอังกฤษ
วิธีคิด ปัญหาในการอ่าน และระดับความยากของการอ่านหนังสือหรือข้อความต่าง ๆ

ผลการวิจัยแสดงว่า ผู้เรียนมีปัญหาทางด้านศัพท์ เป็นปัญหาสำคัญที่สุดในการอ่าน
และปัญหาที่สำคัญอีกอย่างคือระบบโครงสร้าง ระบบคำ และระบบเสียงในภาษาแม่ มัก
เป็นอุปสรรคในการอ่าน รวมทั้งการฟัง การพูด และกรเขียนในภาษาต่างประเทศ

ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนอ่านหรือการเลือกหนังสืออ่านว่า ผู้สอนควร
คำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. การสอนอ่านเป็นทักษะซับซ้อน จึงควรสอนให้มีพัฒนาการเป็นขั้น ๆ
2. ควรสอนอ่านโดยเน้นให้ผู้อ่านมีความเข้าใจเนื้อหาทั้งหมด และมีการสวมเสมอๆ
3. ข้อความที่ให้อ่านหรือหนังสือที่ให้อ่าน ควรเลือกด้วยความระมัดระวังโดยคำนึง
ถึงโครงสร้างทางไวยากรณ์และศัพท์
4. เรื่องหรือข้อความที่ให้อ่านในระยะเริ่มแรกไม่ควรยาวนานนัก
5. ครูไม่ควรให้นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน
6. ในระยะเริ่มแรกควรให้มีการอ่านนอกห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่ เพื่อขจัดปัญหา
เรื่องความรีบด่วนและความเครียดในสภาพห้องเรียน
7. เมื่อนักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านแล้ว จึงควรเน้นเรื่องความเร็วในการ
อ่าน และให้แบบฝึกหัดพิเศษเพื่อฝึกฝนในเรื่องนี้
8. นักเรียนทุกคนจะมีความรุดหน้าในเรื่องความเร็วในการอ่านไม่เท่ากัน ครู
จึงควรจัดแบบฝึกหัดพิเศษให้แก่นักเรียนเป็นรายบุคคล

๑. ผู้สอนต้องระลึกเสมอว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน และสิ่งที่ผู้สอน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาพบว่า เป็นเรื่องไม่สำคัญและไม่ยากนั้น จะเป็นสิ่งที่ยากและซับซ้อนมากสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ

ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจกับกระบวนการอ่านและปัญหาในการอ่านโดยแท้จริง เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินในการอ่านภาษาต่างประเทศ และมีความพยายามที่จะอ่านภาษาต่างประเทศ⁸

David Eskey ทำการศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคใหม่ ๆ ในการสอนอ่านให้นักเรียนผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และเป็นนักเรียนระดับสูง กล่าวคือเป็นผู้ที่สามารถพูดคุยกับเจ้าของภาษา สามารถเข้าใจและทำการอธิบายได้ สามารถสั่งอาหารหรือซื้อตั๋ว สามารถใช้ประโยชน์ง่าย ๆ ในการเขียนได้ถูกต้องและที่สำคัญที่สุดคือสามารถอ่านหนังสือหรือเรียงความภาษาอังกฤษที่ทำได้ง่ายแล้วเกิดความเข้าใจและอ่านได้เร็วพอควร อย่างไรก็ตาม นักเรียนเหล่านี้ยังไม่พร้อมที่จะเรียนการอ่านในระดับมหาวิทยาลัยได้

ผลการวิจัย มีดังนี้คือ

1. ปัญหาเรื่องคำศัพท์ เป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้วิจัยแนะนำให้ขยายความรู้ คำศัพท์ที่ละเอียดละน้อย และเสนอแนะให้อ่านหนังสือมาก ๆ
2. ปัญหาสำคัญในการอ่านอีกประการหนึ่ง คือปัญหาคำนวณโครงสร้าง ผู้วิจัยจึงเสนอแนะให้สอนโครงสร้างภาษาอังกฤษในระดับสูงแก่นักเรียนและสอนให้สัมพันธ์กับการอ่านของนักเรียน
3. ผู้วิจัยเสนอให้สอนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษจากแบบที่ง่ายไปสู่แบบที่ยาก โดยให้นักเรียนแบ่งประโยคออกเป็น ส่วน ๆ คือ N V Adj. Adv. ซึ่งเป็นการสอนไวยากรณ์แบบ Transformational Grammar ซึ่งครูจะ

⁸ Carlos Alfredo, "Some Sources of Reading Problems for Foreign Language Learners," Language Learning : A Journal of Applied Linguistics, XXI(June, 1971), pp. 107-115.

เริ่มสอนโดยอ่านประโยคใหม่ให้นักเรียนฟัง และถามว่าโครงสร้างของประโยคที่อ่านต่างกับโครงสร้างของประโยคเดิมอย่างไร ครูจะถามต่อไปอีกว่า ข้อแตกต่างนั้น ทำให้ความหมายแตกต่างไปอย่างไร

4. วิธีแก้ปัญหาทางคำศัพท์อีกวิธีหนึ่ง ก็คือสั่งให้นักเรียนเตรียมศัพท์ในเรื่องที่จะอ่านล่วงหน้าก่อนเข้าห้องเรียน⁹

สำหรับการวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวกับการอ่านและองค์ประกอบของภาษาได้แก่ วไล โรจนานนท์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ประสิทธิภาพของการอ่านหนังสือแบบเรียนอ่านภาษาอังกฤษชั้นเตรียมอุดมศึกษา" ผลที่ได้จากการวิจัยที่สำคัญ คือ

1. ครูใช้ภาษาอังกฤษอธิบายเรื่องราวในหนังสือที่อ่านและพยายามสอนให้ทักษะทั้ง 4 สัมพันธ์กัน

2. ให้นักเรียนมีโอกาสเรียนการใช้ศัพท์พร้อมทั้งรูปประโยคต่าง ๆ

3. ถ้าศัพท์บางคำอธิบายเป็นภาษาอังกฤษแล้วต้องใช้เวลาานานมาก ครูจะแปลความหมายให้เป็นภาษาไทย

4. ให้นักเรียนมีโอกาสฝึกใช้ศัพท์ แบบสร้างและสำนวนที่ได้เรียนมาจากหนังสือก่อนหมดชั่วโมง¹⁰

ถาวร สุมงกช ได้ทำการค้นคว้าเรื่อง "ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาคอนตัน ของวิทยาลัยครู 3 แห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

ผลของการค้นคว้าที่สำคัญมีดังนี้ คือ

1. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ. ที่เรียนอยู่ในวิทยาลัยครู 3 แห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือผลสัมฤทธิ์ในด้านไวยากรณ์ คำศัพท์

⁹David Eskey, "A New Technique for the Teaching of Reading to Advanced Students," TESOL: Teacher of English to Speakers of Other Languages, 4(Dec., 1970), pp. 315-321.

¹⁰วไล โรจนานนท์, "ประสิทธิภาพของการอ่านหนังสือแบบเรียนอ่านภาษาอังกฤษชั้นเตรียมอุดมศึกษา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2503).

และการอ่านเอาใจความรวมกัน อยู่ในระดับปานกลาง

2. ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ คำนำไวยากรณ์ คำศัพท์และอ่านเอาใจความมีค่าสหสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญในเชิงสถิติ แสดงว่าความสามารถทั้งสามอย่างนี้มีองค์ประกอบรวมกันในการเรียนภาษาอังกฤษ

3. ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษคำนำอ่านเอาใจความอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนเต็มของการทดสอบนี้

4. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษคำนำไวยากรณ์อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง คือ ประมาณ 60.12% ผลสัมฤทธิ์ในคำนำคำศัพท์อยู่ในระดับปานกลาง คือ 50.76% และผลสัมฤทธิ์คำนำการอ่านเอาใจความอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ คือ 38.56% ¹¹

สมโภชน์ สาทรานนท์ ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยศึกษาร่วมกับคณาจารย์ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปรากฏผลการศึกษที่สำคัญดังนี้ คือ

1. ครูสอนอ่านอังกฤษโดยใช้วิธีอธิบายและแปลเป็นภาษาไทย
2. หนังสืออ่านบางเล่มมุ่งสอนอ่านศัพท์มากกว่าสอนรูปประโยค บางเล่มจัดลำดับศัพท์และรูปประโยคไม่เป็นระเบียบ และหนังสือคู่มือบางเล่มไม่เหมาะสมสำหรับครูไทย¹²

กุลทิพย์ โรหิตร์ตะนะ ได้ศึกษาวิธีสอนและปัญหาในการสอนอ่านอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนกศิลป์ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนครและธนบุรี พ.ศ. 2511 ซึ่งสรุปผลของการศึกษาที่สำคัญได้ดังนี้ คือ

¹¹ ดาวร สุปงกช, "ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรของวิทยาลัยครูสามแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" (วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2510).

¹² Sompochphan Sathranon, "An Analysis of Factors in Reading Ability in English Language at the Secondary Level in Amphur Muang Cholburi" (Unpublished Master's Thesis, Indiana University, 1957).

1. ครูส่วนใหญ่ใช้วิธีแปลในการสอนอ่านอังกฤษ
2. จากการศึกษาสัมฤทธิ์ผลในการอ่านของนักเรียน ปรากฏว่าในจำนวนนักเรียนทั้งหมด 28 โรงเรียน นักเรียนใน 24 โรงเรียนสอบได้คะแนนโดยเฉลี่ยเกินกว่าครึ่งขึ้นไป และวิธีการสอนที่ใฝ่ผลแก่นักเรียนมาก คือ วิธีที่ครูสอนศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์เป็นภาษาอังกฤษก่อน จึงให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง¹³

เจื้อจันทร จงสถิตอยู่ ทำการศึกษาเกี่ยวกับโครงการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนรัฐบาล ในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรี ผลการวิจัยที่สำคัญคือ ปัญหาเรื่องคำศัพท์เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดในการอ่านของนักเรียน¹⁴

นอกจากนี้ยังมีบทความและการวิจัยอื่น ๆ เกี่ยวกับการอ่านดังต่อไปนี้

Robert Lado ได้พูดถึงการอ่านเพื่อจับใจความว่า การอ่านเพื่อจับใจความเป็นการอ่านเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เป็นการเรียนอ่านที่มีจุดประสงค์ให้ทราบข้อความโดยละเอียด Lado ได้กล่าวถึงการเรียนอ่านอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศพอสรุปได้ดังนี้

การเลือกหนังสือ สำหรับการอ่านระดับนี้เนื้อหาเป็นสิ่งสำคัญ การให้ผู้ใหญ่หรือเด็กโตอ่านนิทานของเด็กเล็ก เพราะเห็นว่าภาษาที่ใช้เป็นภาษาที่ง่าย หรือให้อ่านนิทานแปลกประเภทที่ไม่ได้เสริมสร้างสติปัญญาให้แก่เด็กหรือผู้ใหญ่เลย ก็ยังปรากฏอยู่เสมอ ๆ หรือการให้อ่านนิทานซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับความคิดหรือประสบการณ์ทางวัฒนธรรมของภาษาต่างประเทศนั้นก็ยังมีอยู่ ครูผู้สอนอ่านจึงควรจัดเรื่องไร้สาระเหล่านี้

¹³ กุลทิพย์ โรหิตร์ตะนะ, "การศึกษาวิธีสอนและปัญหาในการสอนอ่านอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนกศิลปะในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนครและธนบุรี" (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2512).

¹⁴ เจื้อจันทร จงสถิตอยู่, "โครงการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

หลักสำคัญในการเลือกหัวข้อให้นักเรียนอ่าน มีดังนี้คือ

1. เนื้อเรื่องเป็นสิ่งที่มีความสำคัญแก่การอ่านและน่าสนใจ
2. เนื้อเรื่องเหมาะกับวุฒิภาวะของนักเรียน
3. เนื้อเรื่องมีระดับความยากของภาษาพอเหมาะกับความสามารถของนักเรียน
4. วรรณคดีที่ให้นักเรียนอ่านควรมีเนื้อหาที่มีสาระและภาษาไม่ยากเกินความสามารถของผู้อ่าน อย่างไรก็ตาม ถ้าวรรณคดีที่มีความยากเกินไป ก็ไม่ควรนำมาตัดแปลงให้ง่ายเพื่อให้นักเรียนอ่าน แต่ควรเก็บไว้ให้นักเรียนอ่านเมื่อถึงเวลาที่นักเรียนมีความพร้อมที่จะรับประสบการณ์ทางสุนทรียภาพนั้น

หัวข้อต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาสมควรที่นักเรียนจะอ่านได้แก่ แบบแผนวัฒนธรรมต่าง ๆ วัฒนธรรมนิยมประเพณี เมือง วิบุลย และผลผลิตของชนชาติที่เป็นเจ้าของภาษานั้น รวมทั้งสถาบันต่าง ๆ ระบบการศึกษา อนุสาวรีย์ ผลสำเร็จที่สำคัญ ๆ ศิลปิน นักดนตรี จิตรกร ผู้นำ หนังสือพิมพ์และแมกกาซีนที่สำคัญ ๆ ศาสนา ประวัติศาสตร์ ความเชื่อ และลักษณะเฉพาะของชนชาตินั้น นอกจากนี้ยังรวมถึงหัวข้อต่าง ๆ เกี่ยวกับค่านิยมของมนุษยชาติโดยทั่วไป เช่น การค้นพบและการประดิษฐ์ต่าง ๆ หัวข้อเหล่านี้จะช่วยขยายการศึกษาของนักเรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น พร้อม ๆ กับที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนอีกด้วย ครูอาจจัดเตรียมเรื่องต่าง ๆ ที่กำหนดให้นักเรียนอ่านหรืออาจเลือกและปรับปรุงจากสิ่งตีพิมพ์ประจำปีทั้งหลายในภาษาอื่น ๆ

การอ่านในห้องเรียน ในระยะเริ่มแรกของการอ่านเพื่อจับใจความ ครูควรให้นักเรียนอ่านช้า ๆ การอ่านช้าโงะหนึ่งหน้าไม่ถือว่าเป็นการช้าเกินไป ในระยะนี้ การสอนอ่านควรมีในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว

การอ่านในห้องเรียนให้สัมพันธ์กับการอ่านนอกห้องเรียน ในระยะต่อไปครูควรให้นักเรียนอ่านทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ซึ่งครูอาจจัดโปรแกรมการอ่านดังนี้ คือ คุรให้นักเรียนอ่านออกเสียงในชั้นเรียน 1 หน้า ซึ่งครูต้องแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจ เนื้อความที่อ่านโดยตั้งคำถามให้นักเรียนตอบหรือโดยใช้วิธีอื่น ๆ จากนั้นให้นักเรียนอ่าน-

เพิ่มเติมอีก 2 หน้าเป็นการบ้าน ในการเรียนอ่านคราวต่อไป ครูต้องตรวจการบ้านเพื่อ
 คุวานักเรียนได้ทำการบ้านและเข้าใจการอ่านนั้น ๆ หรือไม่ จากนั้นครูจึงสอนอ่านต่อไป
 โดยครูอ่านออกเสียงและให้นักเรียนอ่านตาม ครูทดสอบความเข้าใจและให้การบ้านอีก
 2 หน้า และทำคั้งนี้เรื่อยไปจนกระทั่งนักเรียนมีทักษะในการอ่านเพิ่มพูนขึ้น ครูจึงเพิ่ม
 การอ่านโดยให้นักเรียนอ่านด้วยตนเองมากขึ้น การดำเนินการสอนอ่านวิธีนี้จะช่วยให้
 นักเรียนมีโอกาสฝึกฝนการอ่านมากพอควร

การอ่านนอกเวลาเรียน ครูอาจช่วยให้นักเรียนมีโอกาสอ่านสิ่งต่าง ๆ ด้วย
 ตนเองให้แตกต่างไปจากสิ่งที่เคยอ่าน โดยให้นักเรียนอ่านหนังสือ แมกกาซีน และ
 หนังสือพิมพ์ และมารายงานปากเปล่าในห้องเรียน ครูอาจฝึกการอ่านโดยให้อ่าน
 หนังสือ หรือเรียงความแล้วเขียนรายงานส่งครู

ครูควรมีรายชื่อหัวข้อหรือเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่านนอกเวลาเรียนด้วยตนเอง
 โดยกำหนดระดับความยากไว้ด้วย ในระดับนี้ผู้เขียนแนะนำให้นักเรียนอ่านเรื่องราว
 เกี่ยวกับเนื้อหาทางวัฒนธรรม ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้และเกิดความเข้าใจ
 วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา สำหรับนักเรียนที่มีความพร้อมทางภาษาและต้องใช้ภาษา
 เป็นเครื่องมือในการฝึกฝนอาชีพต่อไป ก็ควรให้อ่านหนังสือเกี่ยวกับอาชีพและเทคนิค
 ต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อเขาเหล่านั้นในอนาคต¹⁵

William S. Gray และ Bernice Rogers ได้ทำการวิเคราะห์คำตอบ
 ของเด็กและผู้ใหญ่ จำนวน 400 คน เกี่ยวกับความมุ่งหมายในการอ่าน ผลการวิจัย
 สามารถสรุปความมุ่งหมายในการอ่านได้ว่า

1. ให้เกิดอุปนิสัยในการอ่าน
2. เพื่อใช้เวลาให้เป็นประโยชน์
3. เพื่อช่วยให้ทราบและเข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

¹⁵ Robert Lado, Language Teaching : A Scientific Approach
 (New York : McGraw-Hill, Inc., 1964), pp.138-139.

4. เพื่อสนองความพอใจของแต่ละบุคคล
5. เพื่อช่วยความสนใจในเรื่องอาชีพที่จะประกอบในอนาคต
6. เพื่อให้ทราบถึงความจำเป็นต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
7. เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าทางอาชีพ
8. เพื่อให้สามารถเผชิญกับความต้อการต่าง ๆ ทางสังคมของแต่ละคนได้
9. เพื่อช่วยในการปรับปรุงตนเองรวมทั้งช่วยเพิ่มพูนพื้นฐานทางวัฒนธรรม
10. เพื่อประดับสติปัญญา
11. เพื่อให้สอดคล้องกับความต้อการของจิตใจ¹⁶

McCullough Strang และ Arthur E. Traxler ทำการค้นคว้าพบว่า สภาพแวดล้อมทางบ้าน เช่น ภาษาที่ใช้พูด ความขาดแคลนวัสดุในการอ่าน และความแตกต่างทางการศึกษาของบิดามารดา อาจเป็นผลต่อการอ่านของเด็กได้ แม้ว่าสภาพทางร่างกายและวัสดุต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกาอ่านจะเป็นสิ่งสำคัญก็ตาม แต่ทัศนคติของบิดามารดา และความสัมพันธ์ภายในครอบครัวก็มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางการอ่านของเด็กเป็นอย่างมาก นักจิตวิทยาและแพทย์หลายท่านได้ย้ำถึงความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการอ่านของเด็ก¹⁷

Sybil M. Riden ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน เขาพบว่าความสามารถในการอ่านจะมีค่าสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับเกณฑ์สติปัญญาของมนุษย์ นอกจากนั้นเขายังเห็นว่า วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมทางบ้านมีอิทธิพลต่อการอ่านมาก แต่โรงเรียนก็มีส่วนช่วยอย่างมากที่จะชดเชยปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีที่บ้าน¹⁸

¹⁶ William S. Gray and Bernice Rogers, "Maturity in Reading," Encyclopedia of Education Research, p. 1089.

¹⁷ McCullough Strang and Arthur E. Traxler, Problems in the Improvement of Reading, p. 242.

¹⁸ Sybil M. Riden, "The Effects of Environment on the Reading Ability of Eight-Year-Old Children," The Journal of Educational Research, 52 (February, 1959), p. 205.

Riden ยังได้ค้นคว้าพบว่า เด็กอายุ 8 ปี ที่มาจากบ้านที่มีสภาพแวดล้อมดี มีคะแนนเฉลี่ยในการอ่านสูงกว่าของเด็กในวัยเดียวกัน ซึ่งมาจากบ้านที่มีสภาพยากจน มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ¹⁹

Harold M. Malmquist ได้ศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้เด็กค่อยๆ ลดความสามารถทางการอ่าน พบว่าการที่เด็กมีความสามารถทางการอ่านไม่ดีขึ้น ขึ้นอยู่กับ การได้รับ อันตรายขณะคลอด เพราะคลอดยาก ความบกพร่องทางสายตา หรือไม่มีใครมีความสามารถในการใช้มือ นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น สติปัญญา ความสามารถในการควบคุมจิตใจและอารมณ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความสามารถในการสะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สภาพทางสังคม และระดับการศึกษาของบิดามารดา จำนวนหนังสือที่บ้านรวมทั้งวิธีการสอนของครู²⁰

ภาษาและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์และความสำคัญต่อกันและกันจนแยกจากกันไม่ได้ Lado ได้กล่าวถึงภาษาและวัฒนธรรมไว้ว่า

ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม และเป็นเครื่องมือสำคัญที่สมาชิกของสังคมใช้สื่อสารกัน ฉะนั้น ภาษาจึงเป็นส่วนประกอบหนึ่งของวัฒนธรรมและเป็นสิ่งที่ใช้แสดงส่วนประกอบส่วนอื่น ๆ ของวัฒนธรรมอีกด้วย²¹

กานดา ณ ถลาง มีความเห็นว่า ภาษาแต่ละภาษา มีความแตกต่างกัน ภาษาแวดล้อมอยู่ในสิ่งแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมของภาษาที่แตกต่างกันออกไป ภาษาสะท้อนพฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิดและโลกของผู้พูดภาษานั้น ๆ ซึ่งย่อมไม่เหมือนกันในสังคมแต่ละ

¹⁹Sybil M. Riden, "The Effects of Environment on the Reading Ability of Eight-Year-Old Children," British Journal of Educational Psychology, 27 (November, 1957), pp. 225-226.

²⁰Harold M. Malmquist, "Factors Related to Disabilities in the First Grade of Elementary School," (citing) by Willian S. Gray, "Summary of Reading Investigations, July 1, 1957 to June 30, 1958," Journal of Educational Research, 52 (February, 1959), p. 206.

²¹Lado, op. cit., p.23.

เหล่า เราจึงไม่อาจนำเอาประโยคในภาษาสองภาษามาวางเทียบกันที่จะให้ความหมายใดตรงเต็มที่เหมือนกันเท่ากันตัวต่อตัวได้เลย ยกเว้นในศัพท์ทางเทคนิค หรือ บางคำที่เป็นศัพท์พื้น (basic) เต็มที่ แม้แต่ในประเภทหลังนี้ก็หาได้น้อย²²

Edward T. Hall กล่าวไว้ในหนังสือ *The Silent Language* ว่า ผู้พูดต้องไม่ถือเอาว่า กำลังสื่อความหมายอย่างบริบูรณ์แล้ว เมื่อพูดอะไรกับใคร เพราะในโลกทุกวันนี้การที่คนหนึ่งพยายามพูดกับอีกคนหนึ่งนั้น ความหมายอาจถูกบิดเบือนไปเสียมาก การที่จะให้เข้าใจตรงรูถองแท้จริงขบวนการทางสมองของคนที่ถูกกล่าวถึงพูดด้วยนั้น เป็นเรื่องที่ยากเย็นที่ทุกคนจะต้องยอมรับ²³

กานดา ณ ถลาง มีความเห็นสนับสนุนความคิดของ Edward T. Hall คือ ความหมายไม่ได้แสดงออกมาอย่างผิวเผินทางรูปของภาษาอย่างเดียว มีสิ่งอื่นที่เป็นความหมายอยู่ระหว่างบรรทัด หรือในระหว่างการพูดนั้นอีกมากมาย ซึ่งคนอาจจะผ่านไปไม่คิดถึงประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง ในการสื่อความหมายระหว่างคนที่พูดสองภาษา สภาพการณ์จะยิ่งซับซ้อนยิ่งขึ้น เพราะ "โลก" ของคนทั้งสองไม่เหมือนกัน นอกจากคำในภาษาทั้งสองไม่มีที่จะหมายตรงกันเต็มที่เลยแล้ว ยังมี "ภาษาเงียบ" ซึ่งเป็นภาษาของวัฒนธรรม ความรู้สึกนึกคิดที่ปวง ซึ่งแฝงอยู่เป็นภูมิหลังของผู้พูดแต่ละภาษาอีกด้วย²⁴

001699

²² กานดา ณ ถลาง, "การสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา," วิทยาสาร, 6 (กุมภาพันธ์, 2515), หน้า 50.

²³ Edward T. Hall, The Silent Language (New York : Boubleday & Company, Inc., 1959), p.52.

²⁴ กานดา ณ ถลาง, เรื่องเดิม, หน้า 50-51.

เสฐียรโกเศศ ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาและวัฒนธรรมว่า วัฒนธรรมจะยืนยงและมีความเจริญงอกงามได้ ก็อยู่ที่มนุษย์มีภาษา เพราะการถ่ายทอดวัฒนธรรมให้แกกันในกลุ่ม จะทำกันไ้ส่วนใหญ่ก็อยู่ที่มีภาษาสำหรับสื่อสารความรู้และความรู้สึกให้แกกันไ้²⁵

เมื่อเป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า วัฒนธรรมและภาษามีส่วนสัมพันธ์กันมากเช่นนี้ การเรียนการสอนภาษาจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงความสำคัญของวัฒนธรรมด้วย ดังที่ Howard Lee Nostrand แสดงความเห็นไว้ว่า

การเรียนรู้ภาษาเพียงอย่างเดียวโดยไม่มีวามเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของเจ้าของภาษานั้น ไม่เป็นการเพียงพอสำหรับการติดต่อในโลกยุคปัจจุบัน ภาษายกเดียวไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจไ้ครบถ้วน ถ้าหากไม่ไ้กล่าวถึงวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษานั้น²⁶

Robert Lado มีความเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศว่า ถ้าเรื่องใดในภาษาต่างประเทศไม่แตกต่างกับภาษาแม่ของนักเรียน เรื่องนั้นจะง่ายและไม่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน แต่ถาภาษาต่างประเทศและภาษาแม่ของนักเรียนแตกต่างกันในเรื่องใด เรื่องนั้นจะยากและเป็นปัญหาในการเรียน ฉะนั้น ในการสอนภาษาต่างประเทศครูควรเปรียบเทียบภาษาแม่ของนักเรียนและภาษาต่างประเทศที่นักเรียนกำลังเรียนทั้งด้านเสียง ไวยากรณ์ ศัพท์ วัฒนธรรม และตัวอักษร เพื่อหาความแตกต่างระหว่างภาษาทั้งสอง และนำความแตกต่างซึ่งเป็นปัญหานั้นมาสอน

²⁵ เสฐียรโกเศศ (พระยาอนุมานราชชน) , วัฒนธรรมเบื้องต้น (พระนคร: ราชบัณฑิตยสถาน, 2509), หน้า 63.

²⁶ Howard Lee Nostrand, "Describing and Teaching the Sociocultural Context of a Foreign Language and Literature," in Albert Valdman (ed.) Trends in Language Teaching (New York : McGraw-Hill Book Company, 1966), p. 2.

สำหรับการเปรียบเทียบวัฒนธรรม ควรเปรียบเทียบในเรื่องรูปแบบของ
พฤติกรรม (form) ความหมายเมื่อแสดงพฤติกรรมนั้น (meaning) และโอกาสที่
พฤติกรรมนั้นจะเกิดขึ้น (distribution) ถ้าวัฒนธรรมเรื่องใดในภาษาแม่และภาษา
ต่างประเทศเหมือนกันทุกประการ เรื่องนั้นจะไม่ใช่ปัญหา แต่ถ้าเรื่องใดแตกต่างกัน
กันแม้เพียงกรณีเดียว ครูจะต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจความแตกต่างกันนั้นทันที²⁷

ฉะนั้น การเรียนรู้วัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาจึงเป็นเรื่องจำเป็น แต่
ทั้งนี้มิใช่ว่า ถ้ามิใช่เป็นการติดต่อพูดคุยโดยตรงกับเจ้าของภาษาแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้อง
เรียนรู้เรื่องวัฒนธรรม แม้เป็นการติดต่อโดยทางอ้อม เช่น ในการอ่าน การเขียน
ก็จำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมเป็นพื้นฐาน จะช่วยให้สามารถอ่านเข้าใจเรื่อง
ราวละเอียดลึกซึ้งขึ้น ทำให้เข้าใจถึงความนึกคิด หรือความรู้สึกที่แฝงอยู่ ไม่ใช่อ่าน
เพียงรู้เรื่องเท่านั้น และในการเขียนก็เช่นกัน โดยเฉพาะในการเขียนจดหมาย เขียน
โน้ต ฯลฯ ซึ่งผู้เขียนจะต้องเขียนให้ถูกแบบที่นิยมกัน²⁸

เนื่องจากวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญ จึงมีผู้ให้ความหมายของคำว่า วัฒนธรรมไว้
อย่างกว้างขวาง ตัวอย่างเช่น

ในสังคมศาสตร์หรือพฤติกรรมศาสตร์ (behavioral sciences) วัฒนธรรม
ได้แก่กระบวนหรือแบบของพฤติกรรม (behaviour patterns) ทั้งหมดที่ได้มาและ
ส่งต่อทอดทางสังคมโดยใช้สัญลักษณ์ (symbols)

วัฒนธรรมจึงหมายรวมถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นผลงานของกลุ่มคน เช่น ภาษา
การทำเครื่องมืออุตสาหกรรม ศิลปะ วิทยาศาสตร์ กฎหมาย รัฐบาล ศีลธรรม ศาสนา
ศึกษายานของ เครื่องมือ เครื่องจักร เครื่องมือสื่อสาร และศิลปะวัตถุ

²⁷ Robert Lado, Linguistics Across Cultures (Ann Arbor: The University of Michigan Press, 1968), pp. 110-123.

²⁸ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือครูประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชาภาษาอังกฤษ (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2506) หน้า 13-15.

วัฒนธรรมยังหมายรวมถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ด้วยการสื่อสาร
 ตอกัน ขนบธรรมเนียม จารีตและสถาบันต่าง ๆ จึงอยู่ในขอบข่ายนี้ด้วย วัฒนธรรม
 ไม่ได้ว่ามีอยู่ในสัตว์ที่ต่ำกว่ามนุษย์ เพราะขาด ภาษา ซึ่งเป็นตัวการในการสื่อสารและส่ง
 ทอดวัฒนธรรม²⁹

Edward Tyler ซึ่งเป็นนักมานุษยวิทยาที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งได้กล่าวถึงวัฒนธรรมว่า
 วัฒนธรรมหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งได้แก่ความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศีลธรรม
 กฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี ความสามารถในด้านต่าง ๆ และอุปนิสัยที่ผู้ที่อยู่ในสังคม
 นั้น ๆ จำเป็นต้องมี³⁰

ถึงแม้ว่าวัฒนธรรมจะเป็นสิ่งสำคัญและสัมพันธ์ต่อการเรียนภาษาและการอ่าน แต่ก็
 ยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมและความสามารถ
 ในการอ่านโดยตรงเลย สำหรับการวิจัยภายในประเทศเท่าที่ผู้วิจัยทำการสำรวจแล้วอย่าง
 ละเอียดยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัยเรื่องวัฒนธรรม นอกจากของ เพ็ญฉวี รัชวลลี ซึ่งทำการ
 วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ และ
 ความชอบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2513 และผล
 การวิจัยปรากฏว่า ความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษและความชอบเรียน
 ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นี้ไม่สัมพันธ์กัน³¹

ผู้วิจัยมีความสนใจในเรื่องความเข้าใจวัฒนธรรมกับความสามารถในการอ่าน และ
 เชื่อว่าความเข้าใจวัฒนธรรมย่อมสัมพันธ์กันกับความสามารถในการอ่าน จึงเลือกทำการ
 วิจัยเรื่องนี้

²⁹ Henry P. Fairchild et al., Dictionary of Sociology
 (Littlefield: Adams, 1959), p. 10.

³⁰ Edward Tyler, Primitive Culture Researches: Religion,
 Language, Art and Custom (London: MacMillan & Company Limited,
 1871), p. 1.

³¹ เพ็ญฉวี รัชวลลี, "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่
 พูดภาษาอังกฤษและความชอบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3"
 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).